

ענף הירקות מסכם את 2018: ממשיכים לפעול למען המגדלים

ישראלים אוהבים ירקות; ולראייה, הישראלי הממוצע צורך כ-160 ק"ג ירקות בשנה, ההוצאה השנתית לצריכה של ירקות לנפש הינה כ-750 ₪. החקלאים הישראליים עובדים לילות כימים על מנת לדאוג שתמיד יהיו ירקות מונחים על שולחנו

בייצוא שהחלה בעונת 2011/2 (למעט שנת 2013). בפלפלים, לעומת זאת, חל השנה גידול של 19% בייצוא לעומת השנה שעברה ואנו מברכים על כך. הסיבות המרכזיות לירידה בהיקפי הייצוא: מגמה כלל עולמית של העדפת תוצרת מקומית על פני ייבוא, שבאה לידי ביטוי באופן מובהק במערב אירופה; הגדלת התחרות מצד מדינות זולות מישראל בייצור (צפון אפריקה) וכאלה שקרובות גיאוגרפית לשווקים (ספרד), התייקרות הוצאות הייצור בישראל, התחזקות השקל ודרישות הולכות ומחמירות של תקני איכות והגנת הצומח. **מדינת ישראל חייבת להיערך במטרה לשפר את היקפי הייצוא החקלאי. יש לכך חשיבות לאומית.** אנו מציפים את הנושא באופן יומיומי בפני הרגולטורים הרלוונטיים, ופועלים כדי להעלות את הדרישה ואת האטרקטיביות של הירק הישראלי מעבר לים.

בתעשייה - בשנת 2018 נקלטו כ-334 אלף טון ירקות לעיבוד תעשייתי, לעומת כ-380 אלף טון בשנת 2017. הסיבה לירידה טמון בהקטנת כמויות הייצור של עגבניות לתעשייה (בשנת 2018 נקלטו כמות של 168 אלף טון לעומת 189 אלף בעונת 2017), והאתגר המרכזי בגזרה התעשייתית הינה הגדלת היקפי הייבוא (ללא מכס במסגרת הסכמי הסחר וכולל מכס), שמגיעים לעיתים עד כ-40% מסך הצריכה בשוק המקומי. כשלצערנו מפעלי העיבוד מתקשים להתחרות בייבוא,

שמגיע ממדינות מערב אירופה וצפון אמריקה להן יש הסכמי סחר עם ישראל המאפשרים לייצא לישראל תוצרת מעובדת ללא מכס.

ומה בעתיד?

בשנה הקרובה נמשיך לעבוד במרץ בשיתוף פעולה עם החקלאים. שיתוף הפעולה מניב תוצרים ומאפשר לקיים מגוון פעילויות: תמיכה במחקר ובחדשנות ענפית, איסוף נתונים והפצת המידע למגדלים, ביטוח נזקי טבע עבור החקלאים, קיום הדרכה ופעולות מקצועיות, סיוע בהשגת כוח אדם, הפעלת שולחנות מגדלים, מתן הלוואות להון חוזר לייצוא, קידום מכירות ופיתוח שווקים, טיפול בסוגיות הדברה ועוד. **דלתנו כמונן פתוחה כתמיד, ואנו מאחלים ומייחלים שהשנה הקרובה תהא שנת שיפור וצמיחה.**

בימים אלה מסכם ענף הירקות במועצת הצמחים שנה רוויית פעילות. הענף מטפל כיום בכ-3,000 מגדלים, מהם כ-150 משווקים בשוק המקומי וכ-70 יצואנים, וכולל גם 22 מפעלי תעשייה.

אברהם ארליך (נונה), מנהל ענף הירקות במועצת הצמחים, מספר כי "היבול בשנת 2019 היה כ-2 מיליון טון ירקות; מהם כ-1.2 מיליון טון ירקות טריים לשוק המקומי, כ-430 אלף טון לייצוא וכ-330 אלף טון לתעשייה. זה טוב, אבל אנחנו תמיד שואפים ליותר, ולכן נמשיך לפעול באינטנסיביות ובשיתוף פעולה הדוק עם המגדלים במטרה לסייע ולהיטיב עם ענף החקלאות, עבור החקלאים בפרט והציבור הרחב בכלל".

אז מה קרה השנה?

השוק המקומי - פעילות זו התאפיינה השנה במגמה מעורבת; במחצית הראשונה של השנה מחירי הירקות לצרכן היו נמוכים יחסית (ירידה של כ-8% לעומת התקופה המקבילה בשנת 2017), והחל מחדש יוני חלה עלייה במחירי הירקות ונרשמו מחירים גבוהים מהממוצע. מחיר האבטיח האמיר משמעותית בחדש אוגוסט, ומחירי הבצל הגיעו לשיא בדצמבר עקב מחסור שנגרם מפגעי מזג אוויר ומחלות. בנוסף, השנה אושרו לייבוא ללא מכס כמות גדולה של ירקות, בעיקר עגבניות ובצל. מדובר בהחלטה שאינה מוצדקת ומקשה על החקלאים להתפרנס בכבוד. מחזור המסחר הרגיל של ירקות מאופיין

בעליות ובירידות מחירים, שרובם קשורים לתנאי מזג אוויר שמכתיב את היצע הירקות. באופן טבעי, בעת מחסור מחיר הירקות עולה ובתקופת שפע מחירים יורד. כל התערבות במסחר תפגע בייצור המקומי ותגביר את התלות בייבוא. בנוסף, ניסיון העבר מראה כי הגברת הייבוא אינה משפיעה על יוקר המחיייה ואינה מורידה את המחיר לצרכן, אלא רק מעלה את הרווחים של היבואנים ושל רשתות השיווק ופוגעת בחקלאות המקומית. השנה ניהלנו **מאבק מתוקשר מאוד כנגד "העגבניות של ארדואן", לאחר שהותר ייבוא עגבניות מעבר לביקוש, למרות שלא היה מחסור בעגבניות בארץ ולמרות שמחירי העגבניות ברשתות ובשווקים היו סבירים בהחלט. נמשיך להילחם גם בעתיד נגד החלטות דומות.**

גזרת הייצוא - נמשכה השנה מגמת הירידה בהיקפי

השנה אושרו לייבוא ללא מכס ירקות, בעיקר עגבניות ובצל. מדובר בהחלטה שאינה מוצדקת ומקשה על החקלאים להתפרנס בכבוד. ניסיון העבר מראה כי הגברת הייבוא אינה משפיעה על יוקר המחיייה ואינה מורידה את המחיר לצרכן